

ἄπαντα, δλον τὸ ἀμπέλιον λῃ / ⁵ γάτον αὐτοῦ, ὅνπερ ἔχει εἰς τὸ χωρίον τῶν Μαγουλάδων, λεγάμενον εἰς τὴν Ἀγορίαν, πλησίον ἀμπέλιον τῆς Ζακυ / ⁶ θηνῆς, πλησίον τῆς ὁδοῦ δημοσίας, πλησίον ἀμπέλιον Νικολάου τοῦ Κομνηνοῦ, πλησίον ἀμπέλιον / ⁷ τοῦ ἄνωθεν κὺρο Ἀρσενίου καὶ ὅθεν ἦρξατο ἐλεύθερον, πάντη ἐλεύθερον ἀπὸ παντὸς βάρους καὶ / ⁸ τέλους, παρὲξ τὰ δύο κεντρώματα ἐλαδικά, ὅποια εἰσὶν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ εἰρημένου ἀμπελῶνος, / ⁹ σὺν πασῶν νομῶν καὶ προνομῶν αὐτοῦ, εἰσόδων τε καὶ ἔξόδων. Διὰ τιμὴν τὴν μέσοθεν παρ' αὐτῶν συμφωνη / ¹⁰ θεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν, ἥτοι δηνερικῶς ὑπέρπυρα ι', ἥγον δέκα τῶν Κορυφῶν, ὅποιον ώμολόγησεν ὁ ἄνωθεν // φ. 58α' / ¹¹ κὺρο Θεόδωρος ὅτι ἔλαβεν αὐτὰ ἀπὸ χειρὸς τοῦ εἰρημένου κύρο Ἀρσενίου σῶα καὶ ἀνελλιπὲς μὲ τοιούτην συμφω / ¹² νίαν καὶ τρόπον ὅτι ἐὰν ποτὲ τὸν καιρὸν ἐναντιηθῇ ἡ συμβίᾳ τοῦ προειρημένου κύρο Θεοδώρου ἡ Ἀναστασία / ¹³ ἡ ἔτερός τις διὰ μέρος της τὴν παροῦσαν πώλησιν, ὁ ρηθεὶς κύρο Ἀρσένιος καὶ αὐτοῦ νὰ ἔχουν ἔξουσίαν νὰ πι / ¹⁴ ἐνωνται ἀπὸ τὰ ἀμπέλια τοῦ προειρημένου κύρο Θεοδώρου τὰ π(ατ)ρικά του, τόσον πρὸς τόσον, διδοντάς του / ¹⁵ καὶ πᾶσαν ἔξουσίαν τοῦ ποιοῦν εἰς αὐτὰ ὡς θέλουν καὶ βούλονται, πωλ(εῖν), δωρεῖσθαι καὶ τὰ ἔξης. Ὑπεσχέθη / ¹⁶ καὶ τοῦ διαυθεντίζειν αὐτὸ ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νομὴν ἔθε<σε>ν αὐτὸν διὰ κονδυλίου καὶ / ¹⁷ τὰ ἔξης. Ὑπεσχέθησαν καὶ τοῦ διαυθεντίζουν αὐτὸ ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νο / ¹⁸ μὴν ἔθεσεν αὐτὸν διὰ κονδυλίου καὶ τὰ ἔξης. Ὑπὸ μαρτυρίας παπὰ κύρο Νικολάου Κούφαλη καὶ κύρο Νι / ¹⁹ κολάου Κοντοϊωάνν(η). ζιγ'. Ο τῆς πόλεως τῶν Κορυφῶν.

238

Άφεση χρέους

II' Εβγάλθη

† αφε' ήμέρα κατ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς. Κύρο Λάζαρης ὁ Κακώσης ήκαὶ Μπέμπες ὁ Κακώσης ἀπὸ χωρίον τῶν Καρουσάδων σωματικῶς παρόντες ώμολόγησαν καὶ εἰ / ² πον ὅτι ἀπὸ ἄσπρα κξ' ὅπου χρεωστεῖ ὁ Ἀντώνιος ὁ Τζουκαλᾶς τοῦ ποτὲ Γκίνη Κακώση ὁ ρηθεὶς Μπέμπες / ³ καὶ ὁ αὐτάδελφος αὐτοῦ, ὁ ρηθεὶς κύρο Λάζαρης, τὸ εἴ τι τὸν ἀκαρτερῆ ἀπὸ τὰ εἰρημένα ἄσπρα / ⁴ κξ' τὰ ἐλευθερώνει διὰ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Γκίνη πρὸς τὸν Νικολό, υἱὸν τοῦ ποτὲ Ἀντωνίου τοῦ / ⁵ Τζουκαλᾶ. Ὑπὸ μαρτυρίας παπὰ Νικολ(άου) Κούφαλη καὶ κύρο Ιωάννου Κούφαλη καὶ Ἀντώνη Κλαδᾶ καὶ / ⁶ Βάσον τὸν Ζακούρην. Ἐγὼ παπα-Φίλιππος ὁ Κατωΐμέρης νοτάριος ἔγραψα.

